

[Kurt Hansen]

fra statistikkerne, som bliver udsendt jævnligt, at der bliver brugt omkring 5 mia kr. på årsbasis til midlertidigt hjemsendte arbejdsløse, hvis man tager den definition lidt bredt.

Arbejdsministeren har jo redegjort for, hvordan det står til i forbindelse med de nyansatte. Der har været en opblødning af de regler, der har været gældende indtil den 1. januar i år. Man har udvidet perioden, i hvilken arbejdsgiverne ikke skal betale, til 3 uger i stedet for 1 uge som før. Det er vi uenige i, men jeg synes nok, man kan se, at regeringen er imødekommende over for det problem, som hr. Nymann rejser, hvilket vi beklager.

Derudover vil jeg godt høre, om arbejdsministeren kan sige noget om, hvorvidt dette forslag ikke alt i alt kun vil komme til at berøre virksomheder med over 20 ansatte. Der er jo meget favorable regler for de mindre virksomheder, hvor det offentlige påtager sig ydelserne til sygedagpenge. Er det ikke sådan, at dette forslag kun kommer virksomheder med over 20 ansatte til gode? Jeg mener, der er noget med, at de mindre virksomheder med under 20 ansatte skal betale noget med 1 pct. af den samlede lønsum. Så favorable vilkår har de mindre arbejdsgivere. Det vil jeg håbe arbejdsministeren kan sige lidt mere om.

Poul H. Møller (KrF):

I modsætning til de fleste tidligere ordførere kan jeg på kristeligt folkepartis vegne sige, at vi ser med nogen sympati på det foreliggende forslag. Det er uortodokst, det må vi erkende, og i strid med den gængse tænkning inden for arbejdsløshedsforsikringen, men der er jo også appelleret til nytænkning, og det er der en del af her i forslaget.

Vi synes, der er nogle gode intentioner i dette, at man vil hjælpe arbejdsgiveren, som kommer ud for, at en nyansat kommer lige ind og arbejder 2 dage, og så må han undvære hans arbejdskraft – endda mod betaling – i 3 eller 5 uger, som det nu er. Dette forslag skulle altså bedre på dette. Men vi har naturligvis også vore svare betænkeligheder. Der er jo tale om en vikarordning, og hvis der er tale om nogle få dage, 2, 3, 4, 5 dage, hvor man skal vikariere, forudser vi et endog meget stort administrativt arbejde for arbejdsformidlingen, som det formentlig skal gå over. Det vil nok skabe vanskeligheder.

Jeg må tilslutte mig det, fru Lilli Gyldenkilde sagde, og spørge: hvorfor ikke gå den anden vej og ændre på de 3, respektive 5 uger, hvor arbejdsgiveren skal betale for en arbejdskraft, som han i realiteten ikke har nogen glæde af?

Trods vor sympati har vi ikke rigtig noget at have den i, men vi vil gerne være med til en drøftelse i udvalget, om der er muligheder i dette forslag, som kan bringes i anvendelse og bedre forholdene på dette område.

Mølgaard (DR):

Som et teoretisk tankeeksperiment må man vist erkende at der godt kan indrømmes en portion forståelse for dette forslag. Det er et stykke skrivebordsarbejde, hvad jeg ikke er sikker på at forslagsstilleren umiddelbart vil anse for en kompliment. Det er et forslag, der i teorien godt kunne gøre nytte, men som man i praksis, når man forbinder teori og praksis, må erkende ikke vil gå hen og have nogen værdi. For hvilken sygdomsramt købmand kunne man forestille sig ville blive i stand til at klare butikkens funktioner ved hjælp af tvangsudskrevet mandskab? Hvilken landmand ville få besætningen dækket ved hjælp af tvangsudskrevet mandskab? Jeg tror ikke, det ville være til glæde for hverken købmanden eller landmanden eller for så vidt nogen anden næringsdrivende i vort højt specialiserede samfund at få denne tvangsudskrevne bemanning af arbejdspladserne.

Jeg skal indrømme, at for dem her i salen – eller med stole her i salen, der p. t. måtte stå ubrugte hen – som har et positivt forhold til forsvaret, må det nok være en god tanke også at bemane noget mere end forsvaret ved tvangsudskrevet mandskab. Når man tror, at kanoner kan bemandes af tvangsudskrevne på en forsvarlig måde, hvorfor skulle man så ikke også forestille sig andre arbejdspladser forsvarligt dækket ind med sådant tvangsudskrevet mandskab?

I retsforbundets gruppe er vi bestemt imod tvangsudskrivning til alle mulige samfundsfunktioner, og vi må derfor vende os imod dette lovforslag. Vi finder, at det rummer en forhånelse af arbejdsløse med denne tvangs-anvisning, og vi mener, at det vil blive til ingen nytte for erhvervslivet. Det vil ikke gavne beskæftigelsen, det vil ikke gavne erhvervslivet, det vil ikke gavne de arbejdsløse.